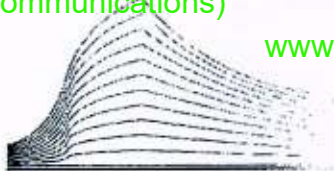

019544

Uitgifte

Repertoriumnummer 2015 / 5643
Datum van uitspraak 04 juni 2015
Rolnummer 2014/AR/1763

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

vijfde kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000199023-0001-0013-01-01-1

019545

BIG MEDIA GROUP NV, met maatschappelijke zetel te 3920 LOMMEL, Louis Pasteurstraat 21, KBO 0436.660.841.

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. DURNEZ Johan en Mr. MARTLE Mieke, beiden advocaat te 3050 OUD-HEVERLEE, Waversebaan 134 A.

tegen het vonnis van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend zoals in kort geding van 03 juni 2014, AR A/13/08136.

tegen

BRIGHT COMMUNICATIONS BVBA, met maatschappelijke zetel te 3500 HASSELT, Scheepsvaartkaai 16A, KBO 0525.670.120.

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. BLANCKAERT Bernard, advocaat te 3520 ZONHOVEN, Halveweg 96 bus 1.

I.
DE FEITEN, ANTECEDENTEN EN VORDERINGEN

1.
De feiten werden zeer nauwkeurig en gedetailleerd weergegeven in het vonnis a quo van 3 juni 2014 (zie pag. 2 t.e.m. 5). Het Hof verwijst ernaar. Duidelijkheidshalve herhaalt en vat het Hof de feiten als volgt samen:

-De NV Big Media Group is sinds 2001 de uitgever van het vaktijdschrift "Manager Magazine" met als doelpubliek ondernemers. Zij beheert verder andere titels zoals Antwerp Manager, Brabant Manager, Limburg Manager en Vlaanderen Manager. Zij heeft daarnaast ook een aantal nevenactiviteiten.

-Media Group werkte samen met de heer S. Bonroy, handelend door middel van zijn managementvennootschap de SB Consulting en de heer G. Brouwers, handelend met zijn managementvennootschap de GCV Total Communications.

019546

-Met de SB Consulting sloot Big Media Group op 28 april 2010 een handelsagentuurovereenkomst waarbij de taak van de SB Consulting erin bestond de verkoop van de producten van Big Media Group te bevorderen. Deze overeenkomst werd door middel van een dading beëindigd op 26 februari 2013. Partijen zijn het eens dat het niet- concurrentiebeding uit de agentuurovereenkomst geen uitwerking meer heeft.

-Met de GCV Total Communications had Big Media Group een mondelinge overeenkomst, waarbij de eerste voor de tweede zou instaan voor het beheer en de organisatie van de commerciële activiteiten. Ook aan deze overeenkomst werd een einde gesteld door middel van een dadingsovereenkomst d.d.12 maart 2013.

-De BVBA Bright Communications werd opgericht op 3 april 2013 door de heer P. Dries en mevrouw K. Janssen. Bij de oprichting werd de BVBA SB Consulting aangesteld als niet statutaire zaakvoerder.

-Volgens Bright Communications zijn het evenwel de heren S. Bonroy en G. Brouwers die zelf, dan wel via hun managementvennootschappen Bright Communications de facto sturen. Niet betwist wordt dat deze personen zelf dan wel via hun managementvennootschappen diensten verlenen aan Bright Communications.

-Bright Communications gebruikt de handels- en magazinenaam "Sterck". Deze benaming wordt gekoppeld aan het magazine "Sterck Magazine". Ook Bright Communications ontwikkelt diverse nevenactiviteiten (o.m. de ondernemingsclub "Sterck Netwerck")

-Tussen partijen is een conflictsituatie ontstaan.

-Op 10 april 2012 registreerde Bright Communications volgende domeinnamen:

- www.sterckwestvlaanderen.be
- www.stercktv.be
- www.sterckmagazines.eu
- www.sterckmagazines.com
- www.sterckmagazines.be
- www.stercklimburg.be
- www.sterckbrabant.be
- www.sterckantwerpen.be

-Op 19 april 2013 deponeerde Bright Communications tevens het Benelux beeldmerk "Sterck Magazine" onder inschrijvingsnr. 0936912 in de klasse 16, 35 en 41.

-OP 25 april 2013 ging Big Media Group op haar beurt over tot volgende merkinschrijvingen bij het BBIE:

- het woordmerk "SterckMagazines" met inschrijvingsnr. 0937403 (klasse 9 en 16)
- het woordmerk "Sterck- Magazine" met inschrijvingsnr. 0937404 (klasse 9 en 16)

019547

- het woordmerk "Sterck Netwerck" met inschrijvingsnr. 0937405 (klasse 35 en 41)

-Tenslotte ging Big Media Group over tot registratie van een domeinnaam op 25 april 2013:
www.sterckmagazine.be

-Bright Communications stelde Big Media Group in gebreke voor de merkregistraties bij brief van 17 oktober 2013. Tevens vroeg zij om de domeinnaam aan haar over te dragen conform de wet van 26 juni 2003 betreffende het wederrechtelijk registreren van domeinnamen.

-Big Media Group verzond op 26 april 2013 een mail naar haar klantenbestand waarin werd aangegeven dat de heren G. Brouwers en S. Bonroy een concurrerende activiteit hadden opgestart. In het schrijven stelden zij tevens dat deze heren hiermee contractueel in overtreding zijn.

-Vervolgens stelde de heer S. Bonroy en SB Consulting Big Media Group op 29 april 2013 in gebreke om de slechtmakingsactiviteiten te staken.

-Het eerste nummer van Sterck Magazine werd gelanceerd begin juli 2013. Eind oktober 2013 volgde een tweede editie.

2.

Op 19 september 2013 liet de NV Big Media Group, huidig appellante, de BVBA Bright Communications, huidig geïntimeerde, dagvaarden zoals in kort geding.

De vordering van Big Media Group, zoals gewijzigd en uitgebreid in haar conclusies conform art. 807-808 Ger.W. strekte er samengevat toe:

-het horen vaststellen dat Bright Communications zich schuldig maakt aan een inbreuk op art.95 WMPC:

- Door misleidende en verwarring stichtende reclame te voeren tegenover Big Media Group
- Door het gebruik van afbeeldingen genomen in uitoefening van de dienstverleningsovereenkomst
- Door gebruik te maken van bedrijfsmateriaal van Big Media Group (inclusief de aan haar toebehorende benaming Sterck Netwerk, Sterck Magazine alsook alle beeldmateriaal)
- Door de onrechtmatige afwerving van cliënteel
- Door de onrechtmatige afwerving van personeel
- Door slechtmaking
- Door een auteursrechtelijke inbreuk op het gebruik van fotografisch materiaal (waarvan de rechten haar toebehoren, meer specifiek de foto's genomen van de ondernemers en de heer Bonroy)

019548

- het staken en gestaakt houden van vermelde inbreuk onder verbeurte van een dwangsom van €2.500,00 per inbreuk en per dag
- de publicatie van het uit te spreken vonnis in aangegeven dagbladen binnen de drie werkdagen onder verbeurte van een dwangsom van €2.500,00 per dag vertraging.
- de betaling van een provisionele schadevergoeding van €1,00 en voor de definitieve begroting van de schadevergoeding de zaak uit te stellen op een latere datum.
- de betaling door Bright Communications van de kosten van het geding, waarbij de rechtsplegingsvergoeding begroot werd op €1.320,00.

Ondergeschikt vroeg de Big Media Group tevens om haar toe te laten aan de hand van getuigenissen te bewijzen dat, met regelmaat van de klok, Bright Communications via haar aangestelden op happenings cliënteel van Big Media Group aanspreekt met de mededeling dat Big Media Group nagenoeg failliet is en dus met andere woorden geen waardige zakenpartner meer is.

*

Wat de tegenvordering betreft stelde Big Media Group dat deze niet ontvankelijk minstens ongegrond is.

3.

Bright Communications stelde in conclusies neergelegd op 19 december 2013 een tegenvordering in. Deze tegenvordering werd hernomen in laatste syntheseconclusies van 6 maart 2014 en strekte ertoe:

- De nietigverklaring en doorhaling te bevelen van de door Big Media Group genomen inschrijvingen met registratienummers 0937403, 0937404 en 0937405 binnen de 24 uur vanaf betekening van het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van €2.500,00 per dag vertraging vanaf de betekening.
- Het staken en gestaakt houden van het gebruik van de benaming Sterck Magazine en Sterck Netwerck, onder verbeurte van een dwangsom van €2.500,00 per inbreuk en per dag vanaf de betekening van het vonnis.
- De overdracht van de domeinnaam www.sterckmagazine.be aan Bright Communications binnen de 24 uur na betekening van het vonnis onder verbeurte van een dwangsom van €2.500,00 per dag vertraging.
- De betaling door Big Media Group van de kosten van het geding, waarbij de rechtsplegingsvergoeding begroot werd op €1.320,00.
- De uitvoerbaarheid bij voorraad van het tussen te komen vonnis.

019549

4.

In het tussenvonniss van 11 oktober 2013 verklaarde de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afd. Hasselt zich territoriaal niet bevoegd en verzond de zaak naar de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afd. Antwerpen voor behandeling voor de Voorzitter van de rechtbank, zetelend zoals in kort geding. De uitspraak over de kosten werd aangehouden.

*

De Voorzitter merkte op dat de eisende partij de vordering niet alleen steunde op oneerlijke marktpraktijken doch ook op de schending van intellectuele eigendomsrechten. In toepassing van art.575 §1 en 633 quinquies Ger.W. en art.3 §2 WMPC is in geval van cumul van vordering (oneerlijke marktpraktijken en schending intellectueel eigendomsrecht) uitsluitend de Voorzitter bevoegd om zich uit te spreken over de schending op een intellectueel recht, in casu de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen.

5.

Bij eindvonniss d.d.3 juni 2014 oordeelde de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Antwerpen, afd. Antwerpen, bij toepassing van:

- De wet van 6 april 2010 m.b.t. de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken
- Het Benelux Verdrag inzake Intellectuele Eigendomsrechten
- De wet van 26 juni 2003 betreffende het wederrechtelijk registreren van domeinnamen
- De Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

De Voorzitter verklaarde de vordering ingesteld door Big Media Group tot betaling van een schadevergoeding ontoelaatbaar.

De Voorzitter verklaarde de overige ingestelde eisen door de NV Big Media Group toelaatbaar doch ongegrond.

De Voorzitter verklaarde de tegeneis van de BVBA Bright Communications toelaatbaar en deels gegrond en :

- Verklaarde de door de NV Big Media Group opgenomen merkinschrijvingen met registratienummers 0937403, 0937404 en 0937405 nietig en beval de doorhaling ervan. Verklaarde dit gedeelte van de gegrond verklaarde vordering niet uitvoerbaar bij voorraad.
- Beval de griffier tot mededeling van de uitspraak aan het BBIE indien het kracht van gewijsde heeft gekregen.

- Verklaarde het gebruik van de begrippen Sterck, Sterck Magazine en Sterck Netwerck door de NV Big Media Group als teken ter aanduiding van overeenstemmende diensten/waren, als (onderdeel van een) domeinnaam of handelsnaam inbreuk makende op artikel 95 WMPC, art.2.20.1.b BVIE en art.2.20.1.d BVIE.
- Beval de staking van vermelde inbreuken door NV Big Media Group onder verbeurte van een dwangsom van €2.500,00 per inbreuk en per dag vanaf de betekening van het vonnis en met een maximum van €250.000,00.
- Beval de overdracht van de domeinnaam www.sterckmagazine.be aan de BVBA Bright Communications binnen de 72uren na betekening van het vonnis onder verbeurte van een dwangsom van €500,00 per dag vertraging waarbij een deel van een dag als een volledige dag wordt beschouwd.

De Voorzitter wees het meer gevorderde af als ongegrond.

Tenslotte veroordeelde de Voorzitter de NV Big Media Group tot betaling van de kosten van het geding aan de zijde van BVBA Bright Communications begroot op €1.320,00 rechtsplegingsvergoeding.

6.

Tegen dit vonnis tekende de NV Big Media Group hoger beroep aan door middel van een verzoekschrift neergelegd op 1 juli 2014. Het vonnis werd voordien betekend door geïntimeerde op 30 juni 2014.

7.

In hoger beroep vraagt appellante het hoger beroep ontvankelijk en geheel gegrond te verklaren, het vonnis a quo te hervormen, en opnieuw rechtdoende, haar oorspronkelijke vordering integraal toe te kennen, met uitzondering van de vordering inzake afwijking van personeel.

Zij herneemt haar stelling dat de tegenvordering van geïntimeerde onontvankelijk, minstens ongegrond is en streeft de veroordeling van geïntimeerde in de kosten van het geding na, aan haar zijde begroot op €1.320,00 rechtsplegingsvergoeding per aanleg en de kosten van het hoger beroep ad €210,00.

8.

Geïntimeerde verzoekt het Hof het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en het vonnis a quo te bevestigen in al haar beschikkingen.

Verder vraagt zij om appellante te veroordelen tot de kosten van het geding, aan haar zijde begroot op €1.320,00 rechtsplegingsvergoeding per aanleg, €51,00 kosten van uitgifte, €210,21 kosten betekening, €14,01 inningsrecht en €39,71 kwijtingsrecht.

II.
BEOORDELING

1.

Appellante herneemt (enkel) in het beschikkend gedeelte van haar beroepsconclusie haar vordering in schadevergoeding, waarbij de schade begroot wordt op €1,00 provisioneel. Appellante vraagt wederom om de begroting van de schadevergoeding aan te houden. Zij voert evenwel geen grief aan tegen het oordeel van de eerste rechter die terecht stelde dat de stakingsrechter een limitatief omschreven bevoegdheid heeft. Hiertoe behoort niet het opleggen van een schadevergoeding. Dit deel van de vordering werd terecht niet toelaatbaar verklaard.

2.

De eisuitbreiding door Big Media Group gestoeld op de onrechtmatige afwerving van personeel werd niet toelaatbaar verklaard door de eerste rechter, gezien deze niet voldeed aan art. 807 Ger.W.

Nu appellante onder randnr. 6.5 van haar beroepsconclusie stelt dat zij geen hoger beroep tegen dit oordeel instelt, dient het Hof zich niet verder over deze vordering uit te spreken. De uitweiding van geïntimeerde hieromtrent is niet ter zake.

3.

Ook in hoger beroep vraagt appellante om de tegenvordering onontvankelijk te verklaren. Noch in het verzoekschrift hoger beroep noch in de beroepsconclusie reikt appellante enige grief aan tegen het oordeel van de eerste rechter dienaangaande.

De eerste rechter oordeelde terecht dat de door Bright Communications ingestelde tegeneisen wel degelijk tot de bevoegdheid van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel (afdeling Antwerpen) behoren, aangezien zij een verweer vormen tegen de merkenrechtelijke bescherming die door Big Media Group wordt ingeroepen.

Bovendien behoort dit tot de bevoegdheid van de stakingsrechter op grond van art. 3 § 4 WPMPC (wet van 6 april 2010 met betrekking tot de regeling van bepaalde procedures in het kader van de wet van 6 april 2010 betreffende marktpraktijken en consumentenbescherming).

4.

Appellante herneemt in hoger beroep haar stakingsvordering gestoeld op art. 95 WMPC.

019552

Zij meent dat er sprake is van onrechtmatige afwerving van cliënteel, parasitaire concurrentie/aanhaking en het gebruik van bedrijfsfoto's genomen bij appellante, waarvan appellante stelt auteursrechthebbende te zijn. Zij vordert tevens een dwangsom en de publicatie op haar website en in een dagblad.

5.

De eerste rechter heeft op oordeelkundige gronden, die door appellante niet weerlegd en door dit hof overgenomen worden, de stakingsvordering ingesteld door Big Media Group en gestoeld op art.95 WMPC ongegrond verklaard.

Enkel in antwoord op de door appellante ontwikkelde grieven merkt het hof nog het volgende op :

5.1.

Er is slechts sprake van parasitaire concurrentie in strikte omstandigheden.

Begaat in beginsel geen daad strijdig met de eerlijke handelsgebruiken, de verkoper die: het aanbod van een andere marktdeelnemer in verband met diensten of producten nabootst, tenzij de verkoper hierdoor, hetzij, een door de wetgeving op de intellectuele eigendom beschermd recht miskent, hetzij, dit aanbod doet onder begeleidende omstandigheden die indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken, zonder zelf een creatieve inspanning te leveren, rechtstreeks voordeel haalt uit belangrijke inspanningen of investeringen gewijd aan een creatie met economische waarde van een andere verkoper. De rechter kan nochtans op grond van het behalen van een voordeel om een andere reden dan het louter nabootsen, oordelen dat dit handelen onrechtmatig is. Die andere redenen bestaan niet alleen uit de miskennis van intellectuele eigendomsrechten of verwarring stichtende reclame, maar kunnen elke vorm van onrechtmatig gedrag zijn (zie Cass. 29 mei 2009, TBH 2010, 773)

In casu wordt geen parasitaire concurrentie/aanhaking aangetoond. Vooreerst vormt het business concept van appellante (het uitbouwen van een netwerk met als rode draad een magazine) geen creatieve inspanning nu er heel wat vergelijkbare initiatieven (magazines en netwerkorganisaties) op de markt zijn. Verder merkt de eerste rechter terecht op dat geïntimeerde voldoende eigen creatieve inspanningen heeft geleverd: zowel de naam van het tijdschrift (en het netwerk) als de lay-out/vormgeving ervan als de gehanteerde kleur zijn verschillend. Ook de nevenactiviteiten, alhoewel gelijkaardig, verkregen een deels andere invulling. Van enige verwarringstichting tussen beide concepten kan evenmin sprake zijn.

5.2.

Appellante blijft voorhouden dat de bedrijfsfoto's/afbeeldingen genomen bij appellante, waarop zij auteursrechten claimt, en die dienstig waren voor haar tijdschrift Manager Magazine, in het concurrerend tijdschrift van geïntimeerde werden gebruikt, evenals door geïntimeerde werden misbruikt om hetzelfde potentiële cliënteel te prospecteren en met hen te onderhandelen voor contracten.

Niet alleen bewijst appellante niet de auteursrechthebbende te zijn op de foto's doch bovendien toont appellante niet aan dat foto's/afbeeldingen genomen tijdens happenings van appellante en/of bestemd voor het tijdschrift van appellante in het tijdschrift van geïntimeerde werden gebruikt en/of tijdens de onderhandelingen met potentieel cliënteel werden aangewend. Ook ter zitting hierover ondervraagd kon appellante hierover geen voorbeeld/uitsluitel verstrekken.

Noch een vermeende auteursrechtelijke inbreuk op het fotografisch materiaal noch een vermeende verwarring door het gebruik van afbeeldingen dienstig voor het tijdschrift van appellante worden bewezen.

5.3.

Het afwerpen van cliënteel van een concurrent is op zich niet ongeoorloofd en vloeit voort uit de vrijheid van handel en nijverheid en van concurrentie. Hierbij mag rechtmatig gebruik worden gemaakt van de vorming, beroepskennis en ervaring die voordien werden verworven. Het benaderen van cliënteel van een concurrent, zelfs op systematische en georganiseerde wijze, wordt niet beschouwd als een oneerlijke handelspraktijk in de mate dat geen begeleidende omstandigheden worden bewezen die de afwijking een onrechtmatig karakter zouden geven.

De onrechtmatige afwijking van cliënteel staat evenmin vast, gezien er geen inbreukmakende begeleidende omstandigheden worden aangetoond: noch het onrechtmatig gebruik van confidentiële klantendatabanken (het vermeende "cliënteel" is publiek toegankelijk en kan gemakkelijk ook via andere analoge tijdschriften opgespoord worden), noch het misbruik van identiteit (dat de heer Bonroy in het verleden voor appellante werkte, verhindert als zo danig niet dat hij thans voor een concurrent, geïntimeerde, prestaties levert) noch de slechtmaking worden op afdoende wijze hard gemaakt. Slechtmaking veronderstelt overigens dat een bijzonder schadelijke aanval wordt uitgevoerd op een handelaar (thans onderneming), waardoor afbreuk wordt gedaan aan zijn reputatie of aan de reputatie van zijn producten, diensten of activiteiten, door een lasterlijke of eer rovende daad, of zelfs door een eenvoudige kritiek die toelaat hem te identificeren.

Ter zake worden geen overtuigende stukken bijgebracht. Enige vermeende desorganisatie/destabilisatie van appellante wordt evenmin aangetoond. Het loutere feit dat appellante belangrijke omzetsdalingen (o.m. ten gevolge van vermeend lagere door

019554

geïntimeerde gebruikte tarifieringen) kent, bewijst op zich uiteraard geen onrechtmatige afwijking van cliënteel.

6.

Er bestaat evenmin reden om een getuigenbewijs (in zake de vermeende slechtmaking) toe te laten zoals door appellante gevorderd. De feiten door appellante aangevoerd zijn onvoldoende in tijd en ruimte gepreciseerd en het Hof acht zich bovendien voldoende geïnformeerd op grond van de voorgelegde stukken.

7.

In beroepsconclusie stelt appellante dat het merk "Sterck" uitgevonden en ontwikkeld werd door haar tijdens een brainstorming in het najaar 2012. Zij brengt de notulen van een vergadering onder haar stuk 19 en een uitprint actielijst december 2012 (stuk 15) bij. Appellante meent dan ook dat zij geen merkinschrijving te kwader trouw verrichtte. Zij stelt rechtmatige merkinschrijvingen bij het BBIE gedaan te hebben. Hieraan gekoppeld meent appellante dat het gebruik van de begrippen Sterck en aanverwanten haar toekomt.

Ter zitting verklaart de raadsman van appellante evenwel dat het vonnis a quo werd uitgevoerd wat betreft het merkdepot van de drie woordmerken (die op tegeneis van geïntimeerde vernietigd werden) (zie P.V. van terechtzitting)

8.

Met de eerste rechter is het Hof van oordeel dat Bright Communications voldoende naar recht bewijst dat Big Media Group niet enkel te kwader trouw doch ook anterieur aan het door Bright Communications gedeponeerde beeldmerk overging tot het depot van drie woordmerken onder de nummers 0937403, 0937404 en 0937405. De voorwaarden tot nietigverklaring op grond van het BVIE (art. 2.28.3.b juncto art. 2.4.f. BVIE en art. 2.28.3.a juncto art. 2.3. BVIE) zijn vervuld en de vordering tot nietigverklaring is gegrond. Het oordeel van de eerste rechter wordt integraal onderschreven en hierbij hernomen.

Terecht stelt geïntimeerde dat appellante niet bewijst dat zij tijdens een vergadering in het najaar 2012 het begrip Sterck Magazine zou gelanceerd/uitgevonden hebben. Niet alleen brengt geïntimeerde een verslag van dezelfde vergadering bij waarin de aanduiding van de naam niet wordt vermeld doch bovendien legt zij facturen voor van communicatiebureaus inzake het bedenken van de naam en uitwerken van het concept (stukken 14 en 15). Van enig te goeder trouw verrichte merkinschrijving en rechtmatige gebruik van de tekens Sterck en Sterck Magazine door appellante is geen sprake.

9.

De eerste rechter stelde met reden en op gemotiveerde wijze tevens een inbreuk vast en de staking werd bevolen van het gebruik van het begrip Sterck/Sterck Magazine in de domeinnaam door Big Media Group geregistreerd. Ook werd elk ander gebruik voor soortgelijke en diensten verboden. Er werd terecht zowel een inbreuk op de handelsnaam

019555

van Bright Communications (inbreuk op art. 95 WMPC) als op het dominant onderdeel van het Benelux beeldmerk op naam van geïntimeerde weerhouden (inbreuk op art. 2.20.1b BVIE m.b.t. overeenstemmend gebruik voor soortgelijke waren en diensten en inbreuk op art. 2.20.1d BVIE m.b.t. overeenstemmend gebruik als vermeld in de domeinnaam).

Overigens worden tegen deze motivering van de eerste rechter geen concrete grieven door appellante aangevoerd.

10.

Verder weerhield de eerste rechter ook met reden een inbreuk op art. 4 en 6 van de Domeinnaamwet en werd de vordering tot staking en overdracht op grond van deze wet gegrond verklaard.

Er werd hierbij vastgesteld dat de door appellante geregistreerde domeinnaam zodanig overeenstemmend is met de oudere handelsnaam van geïntimeerde en met het dominant onderdeel van het beeldmerk van geïntimeerde dat er verwarringsgevaar ontstaat, dat appellante geen recht noch legitiem belang heeft jegens de domeinnaam en dat appellante de domeinnaam registreerde met het doel een ongerechtvaardigd voordeel te halen uit het gebruik ervan.

Ook tegen dit gemotiveerd oordeel van de eerste rechter, dat het Hof hierbij herneemt, voert appellante geen pertinente grief aan.

11.

Tenslotte merkte de eerste rechter op dat, op grond van art.118 WMPC, de stakingsvordering uitvoerbaar bij voorraad is doch dit niet van toepassing is omtrent de nietigverklaring van de merkinschrijvingen. Gezien de verstrekkende gevolgen werd de uitvoerbaarheid uitgesloten voor deze maatregel. Ter zitting meldde de raadsman van appellante dat het vonnis reeds werd uitgevoerd wat betreft de bevolen nietigverklaring van de drie woordmerken zodat dienaangaande evenmin enige betwisting voorligt.

12.

Besluit:

Het hoger beroep is ongegrond. De hoofdvordering van appellante werd terecht ongegrond verklaard en de tegenvorderingen van geïntimeerde werden met reden deels gegrond verklaard.

13.

Het oordeel van de eerste rechter inzake de gerechtskosten wordt bevestigd. Ook in hoger beroep is geïntimeerde de in het gelijk gestelde partij in de zin van art. 1017 en 1022 Ger.W. Zij maakt terecht bijkomend aanspraak op een rechtsplegingsvergoeding van €1.320.

III.
BESLISSING

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof verklaart het hoger beroep van appellante ongegrond en bevestigt het vonnis a quo.

Het Hof verwijst appellante bijkomend in de gerechtskosten in hoger beroep van geïntimeerde begroot op €1.320,00 rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep, meer €51,00 kosten van uitgifte.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 04 juni 2015 door

De heer E. HULPIAU

Voorzitter

Mevrouw B. PONET

Raadsheer

Mevrouw I. RENAP

Raadsheer

Mevrouw C. VERSWYVELEN

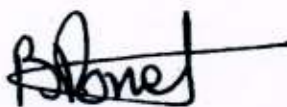
Griffier

C. VERSWYVELEN

I. RENAP

B. PONET

E. HULPIAU

